

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 352.07:303.3:070

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.6/03>

Горбата Л.П.

Державний університет «Київський авіаційний інститут»

ВПЛИВ ТРАНСФОРМАЦІЙ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

У статті досліджено вплив трансформацій інформаційного суспільства на сталий розвиток територіальних громад. Проаналізовано сучасні тенденції переходу до інформаційного суспільства, які характеризуються активним впровадженням цифрових технологій, зростанням ролі інформаційних ресурсів та інновацій у суспільному житті. Особлива увага приділена зміні економічних, соціальних та екологічних аспектів розвитку громад під впливом цифровізації. Доведено, що інформаційне суспільство сприяє розширенню можливостей для соціально-економічного розвитку громад через доступ до інформації, послуг, освітніх та професійних ресурсів. Водночас зазначено, що цей процес супроводжується викликами, пов'язаними з нерівномірним доступом до цифрових технологій, кібербезпекою, інформаційною ізоляцією окремих груп населення та ризиками екологічного перевантаження. Визначено, що ключовими аспектами впливу інформаційних технологій на сталий розвиток є економічний аспект, де цифрові інструменти сприяють створенню нових робочих місць, підвищенню продуктивності та розвитку локальних ринків, але потребують значних інвестицій у цифрову інфраструктуру; соціальний аспект: інформаційні платформи зміцнюють участь громадян у прийнятті рішень, забезпечують доступ до освітніх і медичних послуг, але викликають загрозу цифрового розриву; екологічний аспект: цифровізація сприяє оптимізації використання природних ресурсів, впровадженню «зелених» технологій, проте вимагає вирішення проблем електронних відходів. Особливу увагу приділено ролі інформаційних технологій у зміцненні територіальної згуртованості, зокрема через інтеграцію громад у глобальні інформаційні мережі, впровадження концепцій «розумних міст» та підвищення якості управління. Запропоновано механізми адаптації територіальних громад до викликів інформаційного суспільства, зокрема через розвиток цифрової грамотності населення, стимулювання локальних ініціатив та впровадження стратегій сталого розвитку. Підкреслено необхідність комплексного підходу до управління трансформаціями інформаційного суспільства з метою забезпечення сталого розвитку громад, гармонійного поєднання економічних, соціальних і екологічних складових.

Ключові слова: сталий розвиток, територіальні громади, інформаційне суспільство, стійкість, Цілі сталого розвитку.

Постановка проблеми. Зміни в соціально-економічному та політичному середовищі, які відбуваються в результаті розвитку інформаційних технологій, мають помітний вплив на сталий розвиток територіальних громад. Інформаційне суспільство, яке виникає завдяки інтеграції сучасних технологій у всі сфери життя, суттєво змінює механізми управління на різних рівнях – від глобального до локального. У цих умовах територіальні громади стикаються з новими викликами та можливостями, що впливають на їх сталий розвиток.

Інформаційні технології стають важливим інструментом для поліпшення якості управ-

ління, оптимізації ресурсів, розвитку економіки та послуг, а також для забезпечення прозорості та участі громадян у процесах прийняття рішень. Однак, одночасно з позитивними аспектами, виникають нові ризики, такі як цифровий розрив, безпека даних та нерівний доступ до технологій, що можуть вплинути на соціальну та економічну стабільність територіальних громад.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різним аспектам проблеми сталого розвитку територій з точки зору науки державного управління присвячено чимало досліджень українських учених, серед яких можна відзначити: О. Бобровську, В. Борденюка, І. Грищенко, І. Дегтярьову, І. Дро-

бота, В. Загорського, Т. Кравченко, О. Крайника, А. Лелеченко, Л. Мельника, О. Петроє та інших. Проте практична не вирішеність ряду питань щодо впливу трансформацій в умовах інформаційного суспільства на сталий розвиток, зокрема на економічну, соціальну та екологічну компоненти сталого розвитку, підкреслює необхідність подальших досліджень.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження впливу трансформацій інформаційного суспільства на сталий розвиток територіальних громад, а також визначення ключових факторів, що впливають на ефективність використання інформаційних технологій у процесах управління на місцевому рівні.

Виклад основного матеріалу. Наприкінці ХХ століття людська цивілізація повністю сформувалася як техногенна, де основним чинником життя та розвитку стало виробництво матеріальних цінностей і благ для подальшого використання людиною. У межах інформаційного суспільства на початку ХХІ століття це стало основою для визначення однієї з ключових суперечностей сучасності – протиріччя між теперішнім і майбутнім у житті людства. Цю суперечність можна також розглядати як конфлікт між цивілізацією та навколишнім середовищем Землі, що обумовлено новим рівнем публічного управління та трансформацією архітектури інститутів публічної влади.

Сучасні соціально-політичні зміни є ознакою розвитку, що можливий лише за умови незворотних трансформацій матеріальних та ідеальних аспектів суспільства, що веде до нових якісних змін. Діалектичний підхід до суспільно-політичного розвитку передбачає єдність і боротьбу суперечностей, що визначають суть основних механізмів публічного управління. Таким чином, здійснення публічного управління в умовах сьогодення вимагає вирішення соціально-політичних, економічних та інших суперечностей з урахуванням принципів сталого розвитку. За визначенням ООН, сталий розвиток полягає у задоволенні потреб сучасного суспільства без загрози здатності майбутніх поколінь задовольняти свої потреби.

Наукове осмислення проблем глобального розвитку за допомогою системного аналізу почалося в 1970 році, коли за ініціативою Дж. Форестера та Денніса Медуза було розпочато дослідження глобальних проблем. Вчені застосували системний підхід для вивчення цих проблем і створили математичні моделі розвитку суспільства. Результати цього дослідження були опубліковані у 1972 році

в доповіді «Римського клубу» «Межі зростання», де порушувалися питання соціально-екологічного розуміння середовища людської діяльності та обґрунтовувалася необхідність зміни взаємин людини з навколишнім середовищем [1].

Оптимально збалансоване функціонування усіх інститутів сучасного суспільства повинно відбуватися на перетині кількох важливих аспектів: соціального, політичного, правового, технологічного, інформаційного, управлінського та інших [2]. Хоча ці аспекти не завжди прямо пов'язані із сталим розвитком, вони є важливими для розуміння цієї проблеми.

Ширше розуміння соціально-політичних трансформацій включає так звані виміри сталого розвитку, до яких сучасні науковці відносять економічний, культурний, політичний та екологічний [3]. Економічний вимір ставить акцент на природному капіталі та його економічному значенні в контексті сталого розвитку. Культурний вимір досліджує соціально-політичні трансформації через поведінку людини та культурне розмаїття народів, що дозволяє зосередитися на людських цінностях в управлінні розвитком. Політичний вимір сталого розвитку враховує інтереси народів, націй, корпорацій та індивідів під час публічного управління на різних рівнях: глобальному, національному та локальному. Екологічний вимір вивчає взаємодію людських поселень і навколишнього середовища, зокрема потоки природних ресурсів та викидів, підкреслюючи роль людини як споживача природних благ. Такий поділ дозволяє розрізнити економічний та екологічний підходи до сталого розвитку і зосереджувати увагу на політичних інтересах як чинниках, що впливають на трансформації.

Сучасний розвиток визначається трансформацією потоків впливу на людину. Якщо в ХХ столітті держава мала всі основні важелі впливу на життєдіяльність громадян, то сьогодні глобальні впливи, такі як економічні та інформаційні процеси, значно змістили акцент з національних інституцій, які раніше виконували ключову роль у адмініструванні. Ці глобальні процеси визначають умови для самореалізації громадянина, а на місцевому рівні посилюється роль територіальних громад.

Отже, зміна потоків впливу призводить до змін у структурі публічної влади, як на національному, так і на місцевому рівнях, що створює нові виклики для адміністративно-територіальних реформ в Україні. В цьому контексті забезпечення добробуту громадян відбувається значною мірою

через розвиток територіальних громад, що стають важливими суб'єктами управління та ключовими агентами сталого розвитку. Реалізація сталого розвитку на місцевому рівні повинна відповідати міжнародним стандартам і локальним умовам, сприяючи досягненню соціально-економічних результатів.

Цифрові технології мають важливе значення для досягнення цілей сталого розвитку. Вони створюють умови для розробки інноваційних цифрових рішень, які вирішують проблеми сталого розвитку, сприяють економічному зростанню, поліпшенню освіти і охорони здоров'я, а також підтримці екологічної стійкості. За допомогою цифрових технологій можна здійснювати моніторинг змін клімату, стихійних лих та інших екологічних проблем, що сприяє збереженню екологічної стійкості економічної системи.

Управління сталим розвитком є важливим інструментом для досягнення балансу між поточними потребами та майбутнім добробутом суспільства і навколишнього середовища. Це включає в себе взаємозв'язок економічних, соціальних і екологічних аспектів, сприяє створенню життєдатних, стабільних і конкурентних громад, які зберігають своє навколишнє середовище для майбутніх поколінь.

Якщо розглядати управління сталим розвитком з точки зору використання новітніх цифрових технологій на різних рівнях економічної системи, то на мікрорівні така система повинна включати впровадження технологічних рішень як у систему управління підприємствами, так і у виробничі процеси.

За словами В. Воронкової та Н. Метеленка, під впливом цифрових трансформацій формуються нові цифрові парадигми сучасного підприємства. Вони включають сукупність технологічних інновацій, що можуть змінити природу праці, актуалізувати нові цифрові професії на фоні зникнення багатьох старих, а також сприяти формуванню цифрових компетенцій у суспільстві [4]. Така парадигма повинна бути орієнтована на екологічний розвиток, забезпечений використанням робототехніки, штучного інтелекту, біотехнологій і 3D-друку.

Зокрема, біотехнології, як частина п'ятої промислової революції, відіграють ключову роль у формуванні технологічної платформи для подальшого економічного, соціального та екологічного розвитку. Вони дають можливість створювати нові продукти та послуги, які вирішують складні проблеми, такі як лікування захворю-

вань (генетична терапія, розробка біопрепаратів), забезпечення продовольчої безпеки (ферментація, біотехнологічні добавки), охорона навколишнього середовища (очищення води, ґрунтів та повітря від токсичних речовин), а також енергетична безпека (використання мікроорганізмів для виробництва біопалива).

Цифровізація проникає в різні сфери управління. Наприклад, дослідження Світового банку показали, що зростання доступу до Інтернету та широкосмугового зв'язку позитивно впливає на продуктивність економіки. Збільшення кількості користувачів Інтернету на 10% може підвищити економічне зростання на 1% [5, с. 81].

Також цифрові технології сприяють досягненню екологічних цілей сталого розвитку, оптимізуючи використання ресурсів, зменшуючи викиди та поліпшуючи екологічні показники. Наприклад, застосування сенсорів Інтернету речей для моніторингу вологості ґрунту і стану рослин у сільському господарстві дозволяє оптимізувати витрати та підвищити врожайність. Створення «розумних міст» за допомогою новітніх технологій дозволяє оптимізувати енергоспоживання, зменшити витрати та використовувати відновлювальні джерела енергії. Моніторинг енергоспоживання і управління енергетичними ресурсами допомагає територіальним громадам зменшити вуглецевий слід і стати більш сталими в енергетичному плані.

До новітніх цифрових технологій, які мають застосування в циркулярній економіці та можуть використовувати громади, відносяться збільшення інвестицій у роботизовані системи для переробки відходів. Вони займаються сортуванням, збором, утилізацією відходів та оптимізацією маршрутів для сміттєвозів. Зокрема, за допомогою штучного інтелекту можна здійснювати сортування відходів, а дрони використовувати для моніторингу якості повітря та радіації на полігонах. Автономні сміттєвози, що працюють під керівництвом штучного інтелекту, знижують ймовірність виробничих травм для водіїв. Алгоритми комп'ютерного зору та машинного навчання сприяють більш точному і швидкому сортуванню, що особливо важливо для компаній, які займаються переробкою пластику. Крім того, платформи на базі штучного інтелекту забезпечують безпечні умови роботи на підприємствах, які працюють з небезпечними відходами.

До інноваційних цифрових технологій циркулярної економіки можна віднести також інноваційне компостування, використання екологічно

чистих матеріалів, круговий дизайн продукції, виготовлення біорозкладної упаковки, а також застосування блокчейн-рішень для відстеження життєвого циклу матеріалів. Це дозволяє підвищити ефективність переробки та зменшити розміри сміттєзвалищ.

Завдяки блокчейн-технології можна забезпечити прозорість у поводженні з відходами, відстежуючи ланцюг створення вартості на кожному етапі їх обробки. Вона дозволяє відслідковувати відповідність екологічним стандартам, допомагаючи компаніям уникати утворення стихійних сміттєзвалищ. Дані, отримані від розумних датчиків сміттєвих контейнерів, дозволяють точно визначити частоту збору відходів у залежності від їхнього місцезнаходження. Це сприяє своєчасному збору відходів і зменшенню забруднення довкілля. Крім того, великі дані дають можливість контролювати викиди вуглекислого газу в процесі управління відходами, що допомагає зменшити забруднення повітря.

А для підтримки екологоорієнтованої цифрової трансформації необхідно сприяти зеленому будівництву (екодевелопменту), яке передбачає використання екологічних підходів, новітніх матеріалів, цифрових технологій і дотримання екологічних стандартів на всіх етапах життєвого циклу об'єктів нерухомості [6].

Активне використання соціальних мереж може стати ефективним інструментом для управління сталим розвитком, зокрема через вплив GPI (Global Public Influencer або глобальний громадський вплив). GPI – це особи з великою кількістю підписників у соціальних мережах, які через свої публікації можуть впливати на ставлення громадськості до екологічної політики, підвищувати довіру до організацій, що її реалізують, та привертати увагу до нових екологічних тенденцій. Це дозволяє зосередити увагу на екологічних питаннях, додати системності до процесу екологічного управління і пришвидшити впровадження науково обґрунтованих заходів щодо сталого розвитку територіальних громад.

Зміни в інформаційному середовищі відкрили численні можливості для розвитку інфраструктури та підвищення ефективності процесів. Сучасні технології можуть допомогти територіальним громадам покращити доступність до інформації та забезпечити мешканців більш якісними і доступними послугами. Цифрові інструменти, такі як вебсайти та мобільні додатки, сприяють покращенню комунікації між місцевими жителями та органами публічної влади. У цьому кон-

тексті цифровізація активно підтримує розвиток інформаційного суспільства в громадах, забезпечуючи доступ до інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих рішень [7].

Однак цифровізація може мати і негативні наслідки для сталого розвитку громад, якщо питання безпеки та конфіденційності не будуть належно враховані під час розробки та впровадження цифрових інструментів. Неналежний захист особистих даних може призвести до крадіжки ідентифікаційних даних та іншої конфіденційної інформації, що погіршить якість життя жителів і знизить довіру до цифрових технологій. Окрім того, не всі жителі мають рівний доступ до цифрових інструментів, особливо це стосується тих, хто не має стабільного доступу до Інтернету або не володіє необхідними навичками для роботи з технологіями [8].

Для забезпечення позитивного впливу цифровізації на сталий розвиток громад важливо враховувати цей процес в контексті соціальних, економічних та екологічних аспектів сталого розвитку. Це може передбачати розробку цифрових інструментів, які допомагатимуть зберігати природні ресурси, підвищувати якість життя жителів міст та сіл, а також сприятимуть збільшенню соціальної відповідальності та активності громадян у процесах управління. Наприклад, цифрові технології можуть бути використані для зменшення споживання паперу та інших ресурсів, що негативно впливають на навколишнє середовище. Вони також сприяють підвищенню обізнаності громад щодо екологічних питань та сталого розвитку.

Забезпечення доступності цифрових інструментів для всіх жителів громади є важливим аспектом. Для цього необхідно враховувати потреби тих, хто має обмежений доступ до Інтернету або не має необхідних навичок для використання цифрових технологій. Це може включати організацію навчальних програм та надання підтримки тим, хто потребує допомоги в освоєнні нових технологій, а також розробку спеціальних програм для людей з обмеженим доступом до Інтернету.

Загалом, цифровізація може стати важливим чинником у сталому розвитку громад, але для досягнення позитивного впливу необхідно розглядати цей процес у контексті інших аспектів сталого розвитку та з урахуванням специфіки кожної громади. Оскільки технології в інформаційному суспільстві швидко еволюціонують, надзвичайно важливо постійно вдосконалювати їх та

інтегрувати у життя громад. Наприклад, цифрові інструменти можуть допомогти зменшити енергоспоживання та підвищити стійкість громад [9].

Додатково, цифрові інструменти можуть активно залучати громадян до участі в різних проєктах та ініціативах, що сприятимуть розвитку громадської свідомості і зміцненню взаємодії між людьми. Віртуальні платформи можуть використовуватися для організації обговорень та консультацій з мешканцями, що дасть змогу залучити їх до прийняття управлінських рішень і підвищити рівень довіри до органів публічної влади.

Цифровізація має особливе значення для сталого розвитку сільських громад. Технології, що використовуються, сприяють підвищенню ефективності використання природних ресурсів та зменшенню відходів, що сприяє сталому розвитку [10]. Один із прикладів застосування цифрових технологій для сталого розвитку сільських громад – це створення системи моніторингу та аналізу землекористування. Використання геоінформаційних технологій, дистанційного зондування та аналізу даних дозволить збирати й обробляти інформацію про землекористування, сільське господарство, що сприятиме більш раціональному використанню земельних ресурсів.

Ще одним методом застосування цифрових технологій є розробка системи управління водними ресурсами. За допомогою сучасних технологій збору та аналізу даних про водні ресурси можна оптимізувати їх використання в сільському господарстві, запобігти їх виснаженню та зменшити забруднення водних джерел, що забезпечить сталий розвиток [11].

Для забезпечення сталого розвитку територіальних громад необхідно інвестувати в розбудову цифрової інфраструктури. Це включає в себе як покращення доступу до Інтернету, так і створення відповідних платформ для забезпечення ефективного обміну інформацією між громадянами та органами місцевого самоврядування. Важливо реалізувати проєкти, що забезпечують рівний доступ до цифрових технологій для всіх категорій населення, зокрема для тих, хто має обмежений доступ до Інтернету або не володіє необхідними цифровими навичками.

Важливим аспектом є активне залучення мешканців громади до процесів цифровізації. Це можна здійснити шляхом організації навчальних програм з цифрових навичок для різних вікових та соціальних груп, а також створення онлайн-платформ для участі громадян у прийнятті рішень та обговоренні важливих питань. Такі платформи

сприяють підвищенню рівня участі громадян у місцевому управлінні та розвитку громади.

Окрім того з метою полегшення доступу до адміністративних послуг необхідно розвивати електронне урядування. Це включає в себе впровадження системи онлайн-ресурсів для подачі заяв, отримання довідок, запитів та інших адміністративних послуг. Цифровізація адміністративних процедур дозволяє значно зменшити бюрократичні бар'єри та зробити ці процеси більш прозорими.

Враховуючи загрози, які можуть виникати внаслідок цифровізації, необхідно вживати заходів для забезпечення кібербезпеки та захисту персональних даних мешканців громади. Для цього слід запровадити сучасні методи захисту інформації, створити відповідні нормативно-правові акти та тренінги для працівників місцевих органів влади з питань безпеки даних.

Трансформація інформаційного суспільства на рівні територіальних громад має включати підтримку інноваційного бізнесу. Це можна досягти через створення інкубаторів стартапів, надання пільгових умов для підприємців та малих бізнесів, а також розробку і впровадження цифрових рішень для бізнесу, що дозволяють підвищити ефективність його роботи.

Оскільки сталий розвиток включає екологічну складову, важливо використовувати цифрові інструменти для моніторингу і збереження природних ресурсів. Для цього необхідно впроваджувати технології, які сприяють зниженню впливу на навколишнє середовище, такі як системи енергозбереження, моніторинг якості води та повітря, а також цифрові рішення для ефективного управління відходами.

З огляду на вищевикладене виникає необхідність інтегрувати цифрові технології у стратегії сталого розвитку територіальних громад. Це має включати в себе визначення стратегічних цілей, які можуть бути досягнуті завдяки цифровим інструментам, а також розробку механізмів впровадження та моніторингу ефективності таких ініціатив [12, 13]. Важливо, щоб цифровізація була частиною комплексної стратегії розвитку громади, орієнтованої на економічне, соціальне та екологічне покращення.

Для успішної реалізації цифрових ініціатив необхідно проводити навчання та підвищення кваліфікації працівників органів місцевого самоврядування в галузі цифрових технологій. Це включає в себе як базову підготовку, так і спеціалізовані курси, що допомагають ефективно вико-

ристовувати інструменти цифровізації для управління громадою.

Важливим напрямом є укладання партнерств з іншими територіальними громадами, національними та міжнародними організаціями для обміну досвідом та кращими практиками впровадження цифрових технологій. Така співпраця сприяє розвитку нових ідей, інновацій та можливостей для сталого розвитку.

Застосування цих рекомендацій дозволить максимально ефективно інтегрувати інформаційне суспільство в процеси сталого розвитку територіальних громад, забезпечити зростання рівня життя громадян і підвищення якості послуг, які надаються на місцевому рівні.

Висновки. Отже, трансформації, пов'язані з інформаційним суспільством, створюють нові можливості для сталого розвитку територіальних громад. Цифрові технології сприяють покращенню доступу до інформації, підвищенню якості послуг та ефективності управлінських процесів у громадах. Впровадження цифрових інструментів, таких як вебсайти, мобільні додатки та платформи для онлайн-спілкування з органами місцевого самоврядування, значно полегшує комунікацію між громадянами та владою, сприяючи підвищенню громадської свідомості та довіри до державних інституцій.

Перспективи сталого розвитку територіальних громад у контексті цифрових трансформацій мають великий потенціал, але потребують комплексного підходу. Для досягнення сталого розвитку необхідно враховувати не тільки економічні, але й соціальні та екологічні аспекти, що можуть бути позитивно впливати через інтеграцію інформаційних технологій. Проте це потребує ефективного управлінського контролю, стратегічного планування та активної участі громадян.

Таким чином, трансформації інформаційного суспільства мають значний потенціал для покращення сталого розвитку територіальних громад, але для реалізації цього потенціалу необхідно подолати численні виклики, включаючи цифровий розрив, нерівність доступу до технологій та питання кібербезпеки.

Перспективами подальших наукових розвідок можуть бути вивчення впливу інформаційного суспільства на економічну, соціальну та екологічну складові сталого розвитку громад; оцінка ефективності впровадження смарт-технологій для підвищення якості життя населення територіальних громад, аналіз ризиків та викликів цифрової трансформації для забезпечення сталого розвитку громад, включаючи кібербезпеку та цифрову нерівність.

Список літератури:

1. Meadows D. L. *The Limits to Growth: A Report for the Club of Rome's Project on the Predicament of Mankind*. N.-Y. : Universe Books, 1972. 211 p.
2. Дейлі Г. Поза зростанням: Економічна теорія сталого розвитку. К. : Інтелсфера, 2002. 297 с.
3. Сталій розвиток територіальної громади: управлінський аспект : [монографія] / Ю.О. Куц, В.В. Мамонова, О.К. Чаплигін та ін. ; за заг. ред. Ю.О. Куца, В.В. Мамонової. Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ "Магістр", 2008. 236 с.
4. Управління сталим розвитком промислового підприємства : теорія і практика : колективна монографія / За ред. д. філософ. н., проф. В.Г. Воронкової, д. е. н., проф. Н.Г. Метеленко. Запоріжжя : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 588 с.
5. Кудрявцев В.М. Взаємозв'язок процесу цифровізації та концепції сталого розвитку. *Економіка транспортно-логістичного комплексу*. Вип. 40, 2022. URL: <https://api.dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/e34d665b-7e73-4be5-8cfc-fef14c41cd98/content> (дата звернення: 29.12.2024).
6. Чала В.С., Орловська Ю.В., Глущенко А.В. Європейські практики інвестування зеленого будівництва: підручник Д.: ПДАБА. 2023. 148 с.
7. Пасмор Ю.В. Цифрова трансформація науки – драйвер сталого розвитку. Сорокові економіко-правові дискусії : міжнар. наук.-практ. Інтернетконф., 24 верес. 2019 р. Львів, 2019. С. 54–57.
8. Литвин Н.А., Крупнова Л.В. Діджиталізація як засіб підвищення відкритості, прозорості та ефективності діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо надання електронних послуг. *Ірпінський юридичний часопис*. 2020. № 2. С. 69–75.
9. Грищенко І. М., Горбата Л. П. Територіальні громади: механізми забезпечення стійкості : монографія. Київ : НУБіП України, 2024. 344 с. URL : <https://dglib.nubip.edu.ua/items/22dfbd9c-3afc-43d1-866c-b13b8cfb1626> (дата звернення: 29.12.2024).
10. Pavlikha N., Khomiuk N. Economic security of development of rural territories in Ukraine. *International Journal of New Economics and Social Sciences*. 2018. № 1(7). p. 119-130.
11. Хомнюк Н.Л. Диверсифікація розвитку сільських територій в умовах децентралізації: монографія Луцьк : Вежа-Друк, 2019. 320 с.

12. Gryshchenko I., Havrilenko N., Krasnostanova N., Kapyrulya M., Banchuk-Petrosova O. The Role of Industrial policy in the Development of the State's defence industry: international legal and economic regulation. *Financial and Credit activity problems of Theory and Practice*. 2024, 5(58), 290–302. URL : <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/4483/4206>. HTTPS://DOI.ORG/10.55643/FCAPTP.5.58.2024.4483 (дата звернення: 29.12.2024).

13. Горбата Л. П. Забезпечення стратегічного планування в умовах національної системи стійкості на рівні територіальних громад в Україні. *Держава та регіони*. Серія: Публічне управління і адміністрування. № 4/2023. С. 54-60. URL : http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/4_2023/9.pdf (дата звернення: 29.12.2024).

Horbata L.P. THE IMPACT OF INFORMATION SOCIETY TRANSFORMATIONS ON THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF TERRITORIAL COMMUNITIES

The article examines the impact of information society transformations on the sustainable development of territorial communities. The current trends of the transition to an information society, which are characterized by the active implementation of digital technologies, the growth of the role of information resources and innovations in public life, are analyzed. Special attention is paid to the change in economic, social and environmental aspects of community development under the influence of digitalization. It is proven that the information society contributes to the expansion of opportunities for the socio-economic development of communities through access to information, services, educational and professional resources. At the same time, it is noted that this process is accompanied by challenges associated with uneven access to digital technologies, cybersecurity, information isolation of certain population groups and risks of environmental overload. It was determined that the key aspects of the impact of information technologies on sustainable development are the economic aspect, where digital tools contribute to the creation of new jobs, increased productivity and the development of local markets, but require significant investments in digital infrastructure; the social aspect: information platforms strengthen citizens' participation in decision-making, provide access to educational and medical services, but pose a threat of a digital divide; the environmental aspect: digitalization contributes to the optimization of the use of natural resources, the introduction of "green" technologies, but requires solving the problems of electronic waste. Particular attention is paid to the role of information technologies in strengthening territorial cohesion, in particular through the integration of communities into global information networks, the implementation of "smart cities" concepts and improving the quality of governance. Mechanisms for adapting territorial communities to the challenges of the information society are proposed, in particular through the development of digital literacy of the population, stimulation of local initiatives and implementation of sustainable development strategies. The need for a comprehensive approach to managing the transformations of the information society is emphasized in order to ensure sustainable development of communities, a harmonious combination of economic, social and environmental components.

Key words: *sustainable development, territorial communities, information society, sustainability, Sustainable Development Goals.*